

σεν, ἐνετείλατο καὶ ἐδόθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἴκοσι δραχμαί.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ δημοδιδάσκαλος Μηλάοντος, οὗ ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα, ἐδωρήσατο τῷ Πανεπιστημίῳ δρ. 200 ἐκ τῶν μισθῶν του.

— Ἐν ἔτει 1866, ὁ ἐξ Ἡπείρου Γεώργιος Ψόφας διέθηκεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τὴν κατὰ τὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου τοῦ Ῥαγκαθᾶ οἰκίαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἐλάμβανε τοῦτο 70 δραχμάς μηνιαίως ἐξ ἐνοικίων.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ ἱερεὺς Ἐμμαν. Σταμουλίδης κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης δρ. 50.

— Ἐν ἔτει 1868, ὁ ἐκ Παζῶν Θεόδωρος Πέτρου, θανὼν ἐν Ῥενίῳ τῆς Μολδοβλαχίας καὶ καταλιπὼν περιουσίαν 489 μόνον ἀργυρῶν ρουβλίων, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 5 καισαροβασιλικὰ φλωρία.

— Ἐν ἔτει 1870, ἡ χήρα τοῦ φανοποιῦ Ἰωάννου Κανούζη ἢ Στρούμπου, ἐν Σύρῳ ἀποβιώσαντος καὶ διὰ διαθήκης ἀφήσαντος τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπως ἐκ τῆς προσόδου αὐτοῦ συντηρῶνται δύο πτωχοὶ μαθηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου ἢ τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου, ἐὰν ἡ σύζυγός του προσήρχετο εἰς δεύτερον γάμον, προσέφερεν αὐτῇ 6,000 δραχμῶν, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον ἀποστῆ παντὸς δικαιώματος, ἀφελθ' δ' αὕτη ἐλευθέρᾳ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἂν θελήσῃ πλὴν τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέρριψε τὸν τοιοῦτον συμβιβασμόν.

— Ἐν ἔτει 1871, ὁ ἐν Αἰγιαλῷ τῆς Κεφαλληνίας ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Σ. Δ. Ζερβὸς ἐδωρήσατο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ μῆνα ἐκ τῆς χορηγουμένης ταχυδρομικῆς δαπάνης δέκα δραχμάς.

— Ἐν ἔτει 1872, ὁ κρειωπῶλης Ἰωάννης Βαρίκας ἀφῆκε διὰ διαθήκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς περιουσίας του, ἀνερχόμενον εἰς δραχμάς ἑκατὸν περίπου χιλιάδας!

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ἡ ἐξ Ἰδρας ὑπηρέτρια Κιᾶρα Ἀντωνίου Γιάτου, ἀποβιώσασα ἐν Πειραιεῖ, ἀφῆκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης 200 δραχμάς.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 18 ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

18 Μαρτίου ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ Γεώργιος.

18 Ὁκτωβρίου ἦλθεν εἰς Ἀθήνας.

18 ἐτῶν ἦτο, ὅτε ἐν ἔτει 1863, οὐτινος οἱ ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι 18, ἀρίκετο ἐν Ἑλλάδι.

18^η ἐβδομάδα ἀπὸ τὰς σκηναὶς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμφυλίου πολέμου.

18 δις ἀκριβῶς ἔτη ἀπὸ τῆς ἐν Νεοκαστρῷ ναυμαχίας, καθ' ἣν ἐστερεώθη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γεώργιος Χριστιανὸς ἀπὸ 48 σύγκειται γράμματα.

Ὁ τίτλος αὐτοῦ «Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» 48 περιέχει γράμματα.

Τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης «Ὀλγα Κωνσταντινόβνα» ἀπὸ 48 ἀποτελεῖται γράμματα.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγεννήθη τὸ 1818, ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο 48 καὶ τοῦ ὅλου οἱ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦσι 48.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἔτος 1854, ἱστορικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει ἀριθμοὺς οἵτινες προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν 48.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς 48 καταντᾷ καθαλιστικὸς, ἥτοι προφητικὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Γεωργίου, ἔπεται ὅτι λυομένου ἤδη τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἀντικατασταθῆσεται ὁ τίτλος διὰ τοῦ 48 ἐπίσης γράμματα ἔχοντος νέου «Ἀυτοκράτωρ Ἀνατολῆς» καὶ ἡ αὐτὴ Ἀθηνῶν ὀνομασθήσεται Κωνσταντινουπόλις, λέξεως 48 περιλαμβανούσης πάντων γράμματα.

[Φωνὴ τῶν Ἑπερχιῶν]

M.

ΕΚ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μηδέποτε λησμόνει τὰς ἐν τῷ παρελθόντι μεταμελείας σου.

Θυσίαζε πάντοτε τὸ παρὸν χάριν τοῦ μέλλοντος.

Πείσον σεαυτὸν, ὅτι μόνος τρόπος, δι' οὗ δύνασαι νὰ ζήσης ὀπωσοῦν ἄλυπος, εἶναι νὰ ἀδιαφορῆς ἐξ ἴσου διὰ τε τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην. Τὴν λύπην αἰσθάνεται πλείστον, ὅστις πλείστον ἐγνώρισε τί ἐστὶν ἡδονή.

Θεώρει καθήκόν σου νὰ προσκτᾷσαι καὶ νὰ διατηρῆς μόνον τὰ μέσα ἐκεῖνα, δι' ὧν ὡς οἶδόν τε ὠφελιμώτερος θέλεις φανῆ.

Μηδέποτε, σπεύδων λίαν πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν, παραμέλει τὴν πρόσκτησιν τῶν χρησίμων μέσων, διότι ἄλλως θέλει ἐλθῆ καιρὸς, καθ' ὃν θέλεις ἀναγκασθῆ ὅσα ἐν τῷ δέοντι παρημέλησας νὰ ζητῆς νὰ ἀποκτήσης ὅτε ἔσται δύσκολον ἢ ὅλως ἀδύνατον.

Μη λησμόνει, ὅτι ἐν πλείστοις ἡ ἀποτυχία μόνην αἰτίαν ἔχει τὸν φόβον τῆς ἀποτυχίας.

Ἦπερ πᾶν ἄλλο πολῦτιμον πρᾶγμα φρόντισε νὰ ἀποκτήσης φίλον, ὅστις νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ σοὶ ὑποδεικνύῃ τὰ ἐλαττώματά σου.

Μηδέποτε κρῖνε μακρόθεν περὶ τῶν ἀνθρώπων.

Μηδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀνάβαλλε νὰ διορθώ-

σης κακὴν ἔξιν. Καὶ μία μόνη ἡμέρα ἐνισχύει
αὐτὴν καὶ καθιστᾷ ἐπὶ μᾶλλον δυσάποσειστον.

Προσπάθει νὰ μὴ παρέχῃς ὕλην εἰς τοὺς εὐα-
ρστομένους νὰ κατηγορῶσιν. Ἐσο βέβαιος, ὅτι
οὔτοί εἰσι πολλῶ πλείονες ἢ ὅσοι πιστεύεις.

Πάντοτε ὑπισχοῦ ἤττον ἢ ὅσον σκοπεύεις
νὰ ἐκτελέσῃς.

Μηδὲν τῶν καλῶν θεώρει δύσκολον, πρὶν ἢ
δοκιμάσῃς νὰ ἐκτελέσῃς αὐτό.

Ἐάντι νὰ ἐρωτᾷς τί λέγει ὁ κόσμος περὶ σοῦ,
ἐρώτα σεαυτὸν τί λέγει περὶ τῶν ἀνθρώπων, εἰς
ὧν τὴν τάξιν (οἶα δὴποτε αὕτη καὶ ἂν ἦ) ἠθι-
κῶς ἀνήκεις.

Τὸ διὰ λόγων ἐπιδεικνύσθαι συγχωρεῖται εἰς
τοὺς φρονίμους μόνον ἂν ἐπιθυμῶσι νὰ φαίνων-
ται κατώτεροι ἢ ὅ,τι εἶναι. Ἡ ἐπιδειξις, ὅσον τε-
χνικὴ καὶ ἂν ἦ, σπανίως δύναται νὰ κατορθώ-
σῃ τι πλεον τούτου.

Μὴ πιστευσ εἰς χεῖλη, μειδιῶντα πάντοτε καὶ
εἰς πάντας. Ἡ πράττουσι τοῦτο καθ' ἕξιν, ἢ δὲν
εἶναι εἰλικρινῆ.

Ἐκ τῶν γνωρίμων σου καὶ οἱ μάλιστα ἀγα-
πῶντές σε πολλάκις σὲ λησμονοῦσι· σπανιώτατα
ὅμως ὅσοι συνηθίζουσι νὰ κατηγορῶσι.

Μηδένα ἄλλον νὰ θεωρῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀληθῆ
κύριόν σου πλὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Τὰ κάτωθι δημοσιεύμενα τρία ἀμαρτὰ ἐλήφθησαν ἐξ
ἀνεκδότου συλλογῆς τοιούτων, ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγ-
γέλου Βλάχου τῆ αἰτήσεϊ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνι-
κῶν γραμμάτων Συλλόγου, ὅπως ἄθωνται ὑπὸ τῶν μαθη-
τῶν τῶν παρ' αὐτοῦ συνεστημένων σχολείων. Παρεκαλέ-
σαμεν τὸν ποιητὴν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑστίαν τὴν
δημοσιεύσιν τῶν ἐπομένων τριῶν, πιστεύομεν δὲ ὅτι θέλει
εὐχαριστήσῃ αὐτὴ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Σ. τ. Δ.

Ἡ μικρὰ Ἐκκλησία.

Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
εἶν' ἐκκλησιὰ ἐρημικὴ
τὸ σήμαντρόν της δὲν κτυπᾷ . . .
δὲν ἔχει ψάλτη οὐδὲ παπᾶ.

Ἐνα κανδηλι θαμπερὸ,
καὶ ἕνα πέτρινον σταυρὸ
ἔχει στολίδι μοναχὸ
τὸ ἐκκλησάκι τὸ φτωχὸ.

Ἄλλ' ὁ διαβάτης ὅαν περνᾷ
στέκεται καὶ τὸ προσκυνᾷ,
καὶ μὲ εὐλάβεια πολλή
τὸν ἄσπρο του σταυρὸ φιλεῖ.

Ἐπάνω ἴστο σταυρὸ ἐκεῖ,
εἶνε εἰκόνα μυστικὴ!
μ' αἶμα τὴν ἔγραψε ὁ Θεὸς
καὶ τὴν λατρεύει ὁ λαός.

Εἰς τὴν σελήνην.

Ἐάν βλέπω τὴ μορφὴ σου
φεγγάρι μου γλυμῶ,
τὴν χάρι τὴ δική σου
κ' ἐγὼ ἐπιθυμῶ.

Τὴν ἄτροπαλή σου νᾶχω
ἤθελα εὐμορφιά,
νὰ περπατῶ μονίχο
μ' ἀστέρια συντροφιά.

Νὰ φαίνομαι τὸ βράδου,
νὰ σβύνω τὸ πρωτὶ,
νὰ βρισκῶ ἴστο σκοτάδι
δροσοῦλα καὶ πνοή.

Νᾶμαι χρυσὸ φανέρι
ἴστον μαῦρον οὐρανὸ,
καὶ τοῦ βοσκοῦ λυχνάρι
ἐπάνω ἴστο βουνό.

Παρηγοριά νὰ χύνω
ἴστον ἐκεῖνον ποῦ πονεῖ,
καὶ σύντροφος νὰ γείνω
ἴστον ἐκεῖνον π' ἀγρυπνεῖ.

Νὰ φέγγω ἴστο κρεβάτι
ποῦ μένει σκοτεινὸ
καὶ τοῦ φωταῦ τοῦ μάτι
γλυκὰ νὰ τὸ σφαλνῶ.

Αὐτὰ, γλυκὸ φεγγάρι,
αὐτὰ ἐπιθυμῶ,
μὰ ἔχεις σὺ τὴ χάρι,
φεγγάρι μου γλυμῶ.

Ἡ νέα Ἑλλάς.

Ποῦ ἡ νέα εἶν' Ἑλλάς; ὅπου Ἕλληνα εἶνε.
Ἐποῦ Ἕλληνας καρδιά
κ' ἑλληνίς φωνὴ γλυκεῖα
εἶνε καὶ Ἀθηναί.

Ποῦ ἡ νέα εἶν' Ἑλλάς; ὅπου κ' ἡ ἀρχαία
ὅπου τέχνη κ' ἱστορία
ζῶντα ἔστησαν μνημεῖα,
αἰωνίως νέα.

Ἐποῦ βρεῖ ὁ Στρυμὼν καὶ ὁ Ἐβρος βρεῖ,
ὅπου Ἰδῆ, ὅπου Ὀσσα
Ἕλληνας λαλεῖται γλώσσα
κ' Ἕλληνα ἀναπνεῖ.

Ἐποῦ Αἶμος, Ὀλυμπος, Πήλιον καὶ Τέμπε,
ὅπου Πίνδος, Πιερία,
Ἐἶν' Ἑλλάς! πᾶσα γωνία
φώνημα ἐκπέμπε.

Ἐν ἑχώρισε ποτὲ χάρτης καὶ συνθήκη
τῆς Ἑλλάδος μας τὰ μέλη,
ὦ! νὰ τὰ ἐνώση μέλλει!
τοῦ Θεοῦ ἡ δίκη!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐκατοντὰς τόμων δὲν ἤθελεν ἀρκέσει
πρὸς ἀπαρίθμησην τῶν δεινῶν ὅσα οἱ ἄνθρωποι
ἐπροξένησαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Περὶ τούτου
μόνον καὶ οὐδενὸς ἄλλου γίνεται λόγος παρὰ
τοῖς ἱστορικοῖς. Ἀπαρίθμησης τῶν τοιούτων ἀ-
πανθρωπιῶν καὶ παγκόσμιος ἱστορία εἶνε λέξις
ἀπολύτως συνώνυμος.

Διόσημος γάλλος ἐνεχάραξε ἐπὶ τῆς σφρα-
γίδος του τὴν ἐπιγραφὴν: «Φοβοῦμαι μόνον ὁ-
σοὺς ἀγαπῶ.» Καὶ τῶντι εἰς τούτων μόνον τὰ
βέλη εἶνε προσιτὴ καὶ τρωτὴ ἢ καρδιά, εἰς δὲ
τὰ τῶν λοιπῶν μόνη ἢ ἐπιθερμῖς.

Εὐτυχῆ ἔθνη θεωροῦνται οὐχὶ τὰ ἔχοντα τοὺς
πλείονας σοφοὺς, ἀλλὰ τοὺς ὀλιγωτέρους ἀγραμ-
μάτους.